

Sygn. akt VIII GC 474/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant st. sekr. sąd. Marta Perkowska

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2014 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko A. – vision.pl spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O., W. G., K. J. i Ł. Ż.

o zapłatę

I zasądza od pozwanych A. – vision.pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O., W. G., K. J. i Ł. Ż. solidarnie na rzecz powoda A. S. kwotę 33.535 (trzydziestu trzech tysięcy pięciuset trzydziestu pięciu) złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi w stosunku rocznym od kwot:

- 1200 (jednego tysiąca dwustu) złotych od dnia 1 grudnia 2010r.,

- 32.335 (trzydziestu dwóch tysięcy trzystu trzydziestu pięciu) złotych od dnia 16 kwietnia 2011r.;

II zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 4111 (czterech tysięcy stu jedenastu) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 474/13

UZASADNIENIE

Powód A. S. wniósł o solidarne zasądzenie od pozwanych (...)pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O., W. G., K. J. i Ł. Ż. kwoty 535.870 zł z odsetkami ustawowymi od kwot: 1.200 zł od 1 grudnia 2010 r., 32.335 zł od 16 kwietnia 2011 r., 502.335 od 16 kwietnia 2011 r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedawał na rzecz (...)pl (...) spółki cywilnej (...), K. J., Ł. Ż. towary w postaci paneli L.. Towar został przekazany spółce, co skutkowało wystawieniem faktur VAT. Część zobowiązań została uregulowana przez pozwanych, lecz nadal zalegają oni z zapłatą 3 faktur VAT: nr (...). Pozwani nie kwestionowali faktu zakupu towaru, jego jakości. Nie zareagowali także na wezwanie do zapłaty. Uzasadniając sposób naliczania odsetek powód wskazał na termin wyznaczony w wezwaniu do zapłaty. Następnie powołał się na fakt przekształcenia (...)pl (...) spółki cywilnej (...), K. J., Ł. Ż. w (...)pl spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Podał również, że dotychczasowi wspólnicy spółki cywilnej ponoszą solidarną odpowiedzialność ze spółką przekształconą za zobowiązania powstałe przed dniem przekształcenia.

W piśmie z dnia 23 stycznia 2013 r. powód cofnął powództwo co do kwoty 502.335 zł z odsetkami ustawowymi, wynikającej z faktury VAT nr (...). Skutkowało to umorzeniem postępowania co do kwoty 502.335 zł postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 kwietnia 2013 r. (k. 72).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 8 kwietnia 2013 r. ograniczone powództwo zostało uwzględnione w całości (co do kwoty 33.535 zł z odsetkami i kosztami procesu).

Pozwani wywiedli sprzeciwu od powyższego orzeczenia.

Pozwany Ł. Ż. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwani W. G., K. J. i (...) .pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów sądowych. W uzasadnieniu pozwani wskazali, że są udziałowcami spółki (...) .pl i wspólnikami (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Ostatnia ze spółek w grudniu 2009 r. zawarła dwie umowy, na podstawie których uzyskała prawo lokalizacji ekranów L. w centrach handlowych. Spółki podjęły się poszukiwania inwestora, w związku z czym zawarły dwie umowy inwestycyjne z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka (...) przystąpiła do spółki (...), zobowiązała się do nabycia ekranów L. w celu realizacji przedsięwzięcia i finansowania działalności spółek (...) i (...) .pl. (...) ekranów faktycznie dokonywany był przez spółkę cywilną (...) od powoda, a spółka zbywała je inwestorowi. Powód na życzenie inwestora uczestniczył we wszystkich zakupach ekranów pod inwestycje. W ocenie pozwanych spółka (...) .pl nie zgadzała się na obciążanie kosztami transakcji. Pomędzy pozwanymi i spółką (...) powstał konflikt, jako że spółka (...) odmawiała zapewnienia pozwanej spółce środków na prowadzenie działalności i dążyła do przejęcia umów zawartych z centrami handlowymi. Wypowiedziała umowę inwestycyjną i pozbawiła spółkę (...) .pl przychodów, nie rozliczając się za ostatni zakupiony ekran. Z tego względu istnieją podstawy do przyjęcia, że pozwani padli ofiarą zorganizowanego oszustwa. Pozwani podnieśli, że padli ofiarą wyłudzenia i są stroną pokrzywdzoną, w związku z czym zastosowanie znaleźć powinien art. 410 § 2 k.c. regulujący instytucję świadczenia nienależnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwani K. J., W. G. i Ł. Ż. byli wspólnikami (...) .pl (...) spółki cywilnej (...), K. J., Ł. Ż.. Spółka powstała na mocy mowy z dnia 28 sierpnia 2007 r.

Dowód:

- umowa spółki cywilnej k. 232-233

Pozwanych, prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej, łączyła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w K. umowa inwestycyjna z dnia 2 września 2010 r. W umowie wskazano, że (...) .pl (...) spółka cywilna (...), K. J., Ł. Ż. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zamierzają przeprowadzić przedsięwzięcie polegające na instalacji w centrach handlowych (...) S.A. a J. oraz (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. reklamy multimedialnej w postaci wielkoformatowych ekranów diodowych L., przeznaczonych do prezentowania audiowizualnych treści. Spółka cywilna oświadczyła, że nie ma wystarczających środków finansowych niezbędnych do współuczestnictwa w realizacji przedsięwzięcia, a inwestor – spółka (...) zainteresowana jest zapewnieniem spółce środków finansowych w zamian za prawo do nabycia udziałów w spółce po jej przekształceniu i partycypacji w kosztach płynących z realizacji umowy inwestycyjnej (§1).

(...) spółki cywilnej zobowiązali się do przekształcenia spółki w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w terminie 90 dni od zawarcia umowy pożyczki (§11). Projekt umowy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowił załącznik do umowy inwestycyjnej.

Dowód:

- umowa inwestycyjna k. 144-166
- załącznik nr 4 do umowy inwestycyjnej k. 169-173
- załącznik nr 5 do umowy inwestycyjnej k. 174-176, 177-181
- umowa spółki z ograniczoną odpowiedzialnością k. 182-192
- odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 108-110
- umowa dzierżawy z dnia 22.12.2009 r. k. 111-125
- umowa dzierżawy z dnia 28.12.2009 r. k. 126-1367

Spółka (...) udzieliła także pozwanym K. J., W. G. i Ł. Ż. jako wspólnikom spółki cywilnej pożyczki w kwocie 264.000 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki k. 167-168

Umowa inwestycyjna została zawarta także pomiędzy spółką (...), pozwanymi K. J., W. G. i Ł. Ż. jako wspólnikom spółki cywilnej, a także (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

Dowód:

- umowa inwestycyjna pomiędzy spółką (...) i spółką (...) i pozwanymi k. 193-203
- odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 104-107

Stosownie do postanowień umów inwestycyjnych jej strony postanowiły zawrzeć umowę cesji, na mocy której nastąpić miało przejęcie przez spółkę (...), za zgodą spółki (...), praw i obowiązków z umowy z dnia 22 grudnia 2009 r., zawartej pomiędzy (...) Spółką Akcyjną a (...) spółką z o.o. w W. (następcą prawnym (...)). Na mocy wskazanej powyżej umowy dzierżawy spółka (...) zobowiązała się do zainstalowania na terenach zewnętrznych centrów handlowych spółki (...) co najmniej 4 nośników reklamowych.

Dowód:

- umowa inwestycyjna k. 144-166
- umowa inwestycyjna pomiędzy spółką (...) i spółką (...) i pozwanymi k. 193-203
- umowa dzierżawy z dnia 22.12.2009 r. k. 111-125

W ramach realizowanej inwestycji spółka cywilna (...).pl nabywała od powoda ekrany L. w celu ich zainstalowania w centrach handlowych. Następnie zbywała nabyte w ten sposób elementy wraz z usługą montażu na rzecz spółki (...).

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 231

W dniu 2 listopada 2010 r. powód wystawił fakturę nr (...) na kwotę 1.720.200 zł. Powyższa kwota stanowiła należność z tytułu nabycia przez (...).pl (...) spółkę cywilną (...), K. J., Ł. Ż. 165 sztuk modułów L.. Termin zapłaty określono na 30 listopada 2010 r.

Pozwana K. J. potwierdziła odbiór towaru, objętego fakturą w protokole z dnia 2 listopada 2010 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 24

- protokół odbioru towaru k. 25-26

W dniu 7 grudnia 2010 r. powód wystawił fakturę nr (...) na kwotę 502.335 zł. Powyższa kwota stanowiła należność z tytułu nabycia przez (...) .pl (...) spółkę cywilną (...), K. J., Ł. Ż. 50 sztuk paneli L..

Pozwana K. J. potwierdziła odbiór towaru, objętego fakturą w protokole z dnia 7 grudnia 2010 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 27

- protokół odbioru towaru k. 28-29

W dniu 17 grudnia 2010 r. powód wystawił fakturę nr (...) na kwotę 502.335 zł. Powyższa kwota stanowiła należność z tytułu nabycia przez (...) .pl (...) spółkę cywilną (...), K. J., Ł. Ż. 50 sztuk paneli L..

Pozwana K. J. potwierdziła odbiór towaru, objętego fakturą w protokole z dnia 17 grudnia 2010 r.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 30

- protokół odbioru towaru k. 31-32

Pismem z dnia 6 kwietnia 2011 r. powód wezwał (...) .pl (...) spółkę cywilną (...), W. G., Ł. Ż. do zapłaty kwoty 535.870 zł, wynikającej z faktur VAT o numerach: (...), przy czym z faktury nr (...) do zapłaty pozostała kwota 1.200 zł.

Powód informował również pozwaną spółkę (...) .pl o zamiarze dokonania korekty podatku z ww. faktur.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 33-35

- pismo powoda z dnia 27.02.2012 r. k. 36

Pozwani nie kwestionowali zasadności wystawienia przez powoda wskazanych powyżej faktur. Pozwani nie ustosunkowali się do doręzonego wezwania do zapłaty.

okoliczność bezsporna

A.(...) .pl (...) spółka cywilna (...), K. J., Ł. Ż. przekształciła się w (...) .pl spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością na mocy uchwały z dnia 21 kwietnia 2011 r.

Okoliczność bezsporna (odpis z Krajowego Rejestru Sądowego k. 108-110)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 535 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać

i zapłacić sprzedawcy cenę. Powód wywodził, że zamówione przez pozwanych jako współników spółki cywilnej towary zostały wydane, w związku z czym po stronie pozwanej powstał obowiązek zapłaty wynagrodzenia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony – faktur, protokołów wydania, a także umów inwestycyjnych, umów dzierżawy. Żadna ze stron nie kwestionowała treści powołanych dokumentów, zaś Sąd również nie powziął wątpliwości co do ich prawdziwości. Zauważyć jednak trzeba, że dowody z dokumentów załączonych przez pozwaną okazały się wystarczające dla poczynienia ustaleń dotyczących ewentualnych podstaw do zastosowania art. 410 § 2 k.c., a ich przeprowadzenie było niezbędne w celu weryfikacji twierdzeń podnoszonych przez pozwanych w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie świadków, zgłoszone przez pozwanych – K. J., W. G. i spółkę (...)pl w sprzeciwie od nakazu zapłaty i piśmie procesowym z dnia 3 grudnia 2013 r. (k. 356). Sąd doszedł do przekonania, że wystarczające dla stwierdzenia okoliczności, które miałyby zostać stwierdzone za pomocą zeznań konkretnych świadków (istnienie fikcyjnego zobowiązania, okoliczności podpisania umowy inwestycyjnej, rozliczeń stron) była analiza dokumentów przedłożonych przez pozwanych. Pozwana w uzasadnieniu sprzeciwu skupiła się na powiązaniach osobowych powoda ze spółką (...), a także zawartych z tą spółką umowach inwestycyjnych, na podstawie których pozwani mieli zainstalować nośniki reklamowe w określonych centrach handlowych. Powołane powyżej okoliczności faktyczne Sąd uznał za niemające istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Pozostają one bowiem bez znaczenia dla oceny skuteczności zawarcia umowy i realizacji obowiązków stron z niej wynikających w sytuacji, gdy pozwani nie kwestionują faktu związania umową i prawidłowego wykonania zobowiązania przez powoda. Bezprzedmiotowe było zatem przeprowadzenie dowodów, które miały potwierdzić podnoszone w sprzeciwie okoliczności. Nawet bowiem w przypadku ich potwierdzenia brak było podstaw do uznania, że żądanie zapłaty stanowiłoby, tak jak sugerowała strona pozwana, świadczenie nienależne czy też że doszło do oszustwa, zaplanowanego przez inwestora i realizowanego wspólnie z powodem. Z okoliczności faktycznych, przytoczonych w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty nie można wyciągnąć wniosków o zaplanowanym oszustwie i takich okolicznościach, które mogłyby mieć wpływ na uznanie wynagrodzenia za dostarczone panele za świadczenie nienależne.

W myśl bowiem art. 410 § 2 k.c. świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Analiza przedstawionych w uzasadnieniu sprzeciwu okoliczności faktycznych nie pozwala na stwierdzenie, aby w niniejszej sprawie wystąpiła którakolwiek z sytuacji, wymienionych w cytowanym przepisie. Nie sposób jako takiej zakwalifikować dążenia spółki (...) do realizacji inwestycji z wyłączeniem pozwanych i rzekomego pośredniczenia przez powoda w transakcjach z pozwanymi. Tym samym nie było potrzeby przesłuchiwanie świadków na powyższe okoliczności i oczekiwania, że przedstawią inne kwestie ponad te, zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Analogiczne przyczyny legły u podstaw oddalenia wniosku o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron. Po wtóre należy zauważyć, iż stosownie do treści art. 299 k.p.c. dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron jest uzasadnione wyłącznie w przypadku konieczności wyjaśnienia określonych faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli zostały one niewyjaśnione po wyczerpaniu środków dowodowych lub ich braku. W kontekście zaś przedstawionych dokumentów (umów, faktur, protokołów odbioru) nie kwestionowanych przez żadną ze stron, przeprowadzenie dalszych dowodów było bezprzedmiotowe.

Przechodząc do merytorycznej oceny zasadności powództwa zauważyć trzeba, że okoliczności mające decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były w zasadzie niesporne pomiędzy stronami. W kontekście bowiem brzmienia art. 535 § 1 k.c. i opisanych w nim obowiązków stron umowy sprzedaży konieczne było ustalenie czy powód przeniósł na pozwanych własność rzeczy i rzecz im wydał, a także czy pozwani rzecz odebrali i zapłacili cenę.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości fakt, że pomiędzy powodem i pozwanymi W. G., K. J. i Ł. Ż. jako współnikami spółki cywilnej doszło do zawarcia umowy sprzedaży, na mocy której powód zobowiązał się dostarczyć pozwanym panele L.. Nie ma również podstaw do podważenia faktu, że zobowiązanie swoje w tym zakresie powód wykonał prawidłowo. Pozwani nie kwestionowali faktu otrzymania towaru, objętego fakturami o numerach (...) – łącznie 100 paneli L. oraz 165 sztuk modułów L.. Fakt ten potwierdzały dodatkowo protokoły odbioru towaru powiązane z każdą z wymienionych powyżej faktur, w których wskazano jaka faktura została wystawiona w związku z nabyciem dostarczonej partii towaru oraz jakie konkretnie rzeczy otrzymali pozwani. Każdy z protokołów opatrzony został pieczęcią firmową spółki cywilnej i podpisem współnika K. J.. W ten sposób potwierdzono, że pozwanym wydano kompletny i sprawny technicznie sprzęt. Ponadto pod treścią faktur nr (...) znalazły się także podpisy współnika, co oznacza że zaakceptował ich treść. Szczególnie istotna jest przy tym okoliczność, że w sprzecznie od nakazu zapłaty pozwani nie sformułowali jakichkolwiek zarzutów odnoszących się do sposobu wykonania zobowiązania przez powoda, nie ma również jakichkolwiek podstaw do przyjęcia aby pozwani zarówno w toku postępowania, jak i przed jego wszczęciem podważali istnienie podstaw do zapłaty. Nie zgłaszali uwag co do jakości, ilości czy też wartości towaru.

Mając zatem na uwadze okoliczność, iż ziściły się podstawy do przyjęcia, że powód wykonał swoje zobowiązanie, po stronie pozwanych powstał obowiązek uiszczenia ceny za nabyty towar. Powołane w sprzecznie okoliczności faktyczne i przeprowadzone dowody z dokumentów nie pozwoliły na przyjęcie, że obowiązek zapłaty został zniweczony. Nawet bowiem przyjęcie, że powód pośredniczył w stosunkach pomiędzy pozwanymi a spółka (...) nie pozwala na przyjęcie, że pozwani zostali oszukani i powód uczestniczył w zaplanowanym procederze. Abstrahując bowiem od relacji pozwanych i spółki (...) w kontekście umowy o inwestycję, nie budzi wątpliwości że pozwani zamówili panele L. od powoda i wykorzystali je przy realizacji opisywanej inwestycji, jak sami twierdzą, w sposób kompletny i prawidłowy. W tym kontekście bez znaczenia pozostają motywy zawarcia umowy sprzedaży z powodem.

Mając zatem na uwadze zakres żądania powoda po ograniczeniu powództwa, na rzecz powoda zasądzeniu podlegała kwota 33.535 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.200 zł od 1 grudnia 2010 r. i od kwoty 32.335 zł od dnia 16 kwietnia 2011 r. Powyższe kwoty stanowią równowartość niepokrytych należności powoda, stwierdzonych fakturami o numerach (...) (w części) i (...).

Powyższa kwota zasądzona została solidarnie od pozwanych W. G., K. J., Ł. Ż. i (...).pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.. Podstawę solidarnej odpowiedzialności pozwanych stanowi art. 551 § 2 i 3 k.s.h., 553 § 1 k.s.h. i art. 574 k.s.h. Nie ulega bowiem wątpliwości fakt, iż (...).pl (...) spółka cywilna (...), K. J., Ł. Ż. została przekształcona w spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...).pl. (...) takiego przekształcenia wynika z art. 551 § 2 k.s.h., przy czym do przekształcenia stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przekształcenia spółki jawnej w inną spółkę handlową (art. 551 § 3 k.s.h.). Istotne znaczenie ma okoliczność, iż spółce przekształconej przysługują wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej (art. 553 § 1 k.s.h.). Przede wszystkim jednak podstawy odpowiedzialności pozwanych należy upatrywać w art. 574 k.s.h., zgodnie z którym współnicy przekształcanej spółki osobowej odpowiadają na dotychczasowych zasadach solidarnie ze spółką przekształconą za zobowiązania spółki powstałe przed dniem przekształcenia przez okres trzech lat, licząc od tego dnia. Brzmienie powołanego przepisu prowadzi zatem do wniosku, że za zobowiązania spółki cywilnej odpowiadają jej dotychczasowi współnicy - W. G., K. J. i Ł. Ż.. Uzasadnieniem ich solidarnej odpowiedzialności jest art. 864 k.c. Ponadto współnicy odpowiadają solidarnie ze spółką przekształconą, a zatem (...).pl spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w O..

O odsetkach od powołanych powyżej kwot Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.p.c. W odniesieniu do należności wynikających z faktury nr (...) należało uznać, że dłużnicy pozostają w opóźnieniu od 1 grudnia 2010 r., jako że w fakturze termin zapłaty został oznaczony na 30 listopada 2010 r. W przypadku zaś należności z faktury nr (...) termin zapłaty nie został oznaczony, stąd miarodajnym terminem był wyznaczony przez powoda w wezwaniu do zapłaty. W wezwaniu z dnia 6 kwietnia 2011 r. powód wyznaczył pozwanym termin 7 dni na dokonanie zapłaty. Mając zatem na uwadze fakt, iż wezwanie zostało prawidłowo doręczone w dniu 8 kwietnia 2011 r. (k. 35 verte) należało przyjąć, iż

termin zapłaty upłynął z dniem 15 kwietnia 2011 r. Zasadne było zatem przyznanie odsetek od kwoty 32.335 zł od dnia 16 kwietnia 2011 r.

W punkcie II wyroku, działając na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd orzekł o kosztach postępowania. Mając na uwadze fakt, że powództwo zostało uwzględnione w całości, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu kosztami postępowania poniesionymi przez stronę powodową, obciążeni zostali w całości pozwani. Przyznane na rzecz powoda 4.111 zł stanowi sumę kwoty 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, ustalone na podstawie §6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U. 2013 r., poz. 490), 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 376) oraz opłaty od pozwu w wysokości 1.677 zł (k. 49).